est ordinatus ut in *extravag̃.* *Sane super eo;* quod argumentum ita et in episcopo dicendum.' Gemeint ist Alex. III. Extrav. in c. 2. de tempor. ord. I. 6. der Comp. I.

2. C. XV. q. 2. princ. '*Pro impensis* etc. Prohibentur clerici accipere munera [pro] patrociniis. Sed consuetudine, quem vicem legum mutantur, excusari possunt, maxime cum eadem consuetudo in curia Romae frequentatur nec improbatur. Unde sic distinguitur, quoniam clerici alii sunt, quibus proprium licet habere, et illis licet accipere, alii sunt, quibus non licet habere proprium, ut regularem vitam professis, his non licet accipere. *Alexander autem tertius in concilio Romae habito prohibuit,* ne clerici, qui de bonis ecclesiae sustentantur, in saeculari iudicio advocent.' Nämlich in c. *Clerici* unic. de postulando I. 28. Comp. I.[1])

3. C. XVI. q. 7. (fol. 91ᵇ). Nunc restat videre, utrum pariter inter heredes quasi corporale praedium praedii possit juspatronatus distribui. Et videtur mihi, quia, si plures essent ecclesiae, possent eorum iusta lance dividi. Si autem una sola fuerit, omnes succedunt in totum, sicut praesumitur ex illo c. *filiis* [c. 31.]. Si vero plures heredes de communi ecclesia contendant, episcopus officium interdicat, quousque presbyterum concordes statuant et non vivat [l. *unde* vivat] ut c. *si plures* [c. 36.] et B. l. III. *perlatum est* [aus Burchard in cap. 1. Compilat. I. c. 1. X. de jurep. III. 38. aufgenommen]. Ex quo puto, illud decretum, quod alibi [nämlich in dem auch bei Burchard stehenden c. 2. X. cit.] legitur, scil. ut reliquiae auferantur, nisi forte hic intelligas, quando reliquiae altaris tabula concluduntur, sed cum eburneis vel argenteis vel quibuslibet vasculis in ecclesia reponuntur. Vel secundum *Alexandrum* [nämlich c. 17. Conc. Lateran. III. cap. *quoniam*] si quaestio patronatus intra tres menses non fuerit sopita, episcopus invitis patronis potest ordinare.

Von Canonisten werden, abgesehen von Burchard von Worms, dessen Dekret zehnmal citirt wird (so viele Citate habe ich notirt), citirt Johannes Faventinus zu c. 16. C. XI. q. 3., c. 20. 21. C. XII. q. 1., zu c. 11. C. XII. q. 2., C. XVI. q. 7. und in folgender Stelle, die einen Platz finden mag.

---

[1]) Die römische Gewohnheit erwähnt auch Huguccio, eine 'contraria consuetudo' schon Rufinus.